

عنوان مقاله:

بررسی سبک شناسانه و بلاغی دفتر شعری شجون از عمر ابو ریشه

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

محمد شیخ - دانشیار زبان و ادبیات عربی دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران

شمسیه عقیل - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات عربی دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران

خلاصه مقاله:

معادل واژه سبک در زبان عربی تعبیر اسلوب و در زبان انگلیسی style است. یکی از دانش‌هایی که امروزه در قلمرو زبان و ادبیات چون دیگر حوزه‌های هنری اهمیت و استقلال یافته، سبک‌شناسی است. سبک‌شناسی توصیف و تحلیلاً انواع صورت‌های زبانی در کاربردهای عملی زبان است. مفاهیم سبک و تنوع سبکی در زبان مبتنی بر این فرض کلی است که درون نظام زبان محتوایی واحد را می‌توان در بیش از یک صورت زبانی رمزگذاری کرد. سبک در زبان صرفاً نمایی رو بنایینیست، بلکه برعکس بخش اساسی از معنای رسانده شده توسط نویسنده را تشکیل می‌دهد. سبک‌شناسی برای بررسی همه‌ی انواع متون کاربرد دارد. اما بررسی متون ادبی یکی از مهمترین زمینه‌های سبک‌شناسی است. سبک‌شناسی از میان‌گونه‌های کاربرد زبان، بیش از همه به زبان در ادبیات توجه نشان می‌دهد و بخش عمده‌ی پژوهش‌ها در این شاخه‌ی مطالعاتی بر شناسایی سبک‌های ادبی، زبان شخصی و فردیت خلاق مولف متمرکز است. نگارنده با بررسی‌هایی که در اشعار عمر ابوریشهداشت به این نتیجه رسید که از نظر زبان و اندیشه وی به ابتکاراتی دست یافته است که ویژه‌ی خود اوست و در واقع به نوعی سبک شخصی در سروده‌هایش رسیده است. همین نکته نگارنده را بر آن داشت تا اشعارش را از منظر سبک شناختی مورد بحث و بررسی قرار دهد. نگارندگان در پژوهش حاضر با رویکرد توصیفی تحلیلی به بررسی و نقد داده‌ها می‌پردازند.

کلمات کلیدی:

تحلیل سبک شناختی، سطح زبانی، سطح ادبی، سطح فکری، عمر ابوریشه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1043980>

